

[Poul H. Møller]

get der egentlig bliver af overskud til medarbejderne, når overskuddet først har været igennem hele den procedure, der her er omtalt. Den idé, at medarbejdernes del af overskuddet, altså nettooverskuddet, skal henstå til forrentning i virksomheden i 5 år, kan måske nok synes rimelig, og i hvert fald kommer det dog til udbetaling, hvad der jo ikke var tale om i det regeringsforslag, vi så i december måned, og selvfølgelig har centrum-demokraterne heller ikke taget ØD med en central fond med.

Men jeg tror, usikkerheden om medarbejdernes eventuelle provenu efter dette lovforslags bestemmelser er så stor, at det nok vil være svært at finde flertal for det her i tinget. I hvert fald ser kristeligt folkeparti med nogen skepsis på forslaget, men vi vil da være villige til at være med til at drøfte det i udvalget.

Mølgaard (DR):

Under næste punkt på dagsordenen skal man jo for alvor til at tale bogstaver, nemlig partibetegnelser; om det så vil ske med større eller mindre bogstaver, vil fremtiden vise, men én ting ligger jo på forhånd fast, og det er, at der er to bogstaver, der ikke indgår i den efterfølgende diskussion, fordi de for tiden er ude af registeret over partibetegnelserne: det er bogstaverne Ø og D. Måske er det den snedige erkendelse heraf, der har givet forslagsstillerne, der både her og dér vil være CD, lyst til at stille dette forslag, der gjorde det muligt at lege med netop de to bogstaver også. Eller måske var det de mange andre forslag på området, der har fået CD til at tænke centraleuropæisk, sagt sådan, at so ein Ding müssen wir auch haben, sådan noget må CD også foreslå. Logisk – ja, måske, men sund logik – nej.

Retsforbundet kan ikke støtte CDs ØD-forslag. Også det betegner som de fleste andre partipolitiske ØD-forslag et urimeligt og uhensigtsmæssigt indgreb i den frie aftaleret på den enkelte arbejdsplads eller på den enkelte delsektor af arbejdsmarkedet, hvor man er gået sammen i et kollektivt aftalesystem, et overenskomstsysteem.

Jeg skal dog ikke undlade at bemærke, at jeg kan finde noget positivt at sige om forslaget. Det er bedre end så mange andre ØD-forslag, man har set. Det skaber nemlig min-

dre afstand mellem de involverede og deres penge end mange andre forslag og betyder derfor alt i alt et knap så barsk indgreb i personlig og kollektiv dispositionsfrihed.

Men indgreb er der tale om. Der er jo reelt tale om at tvinge alle virksomheder og deres ansatte til at foretage en 5-årig tvangsopsparing af en del af det, man ellers havde kunnet give som kontantløn. Det er måske ikke overraskende, at CD kan være med på en sådan tvangsforanstaltning, men retsforbundet melder pas over for det. Sikkert og vist er det, at der ikke er tale om penge oven i lønnen. Der er ikke tale om penge ved siden af lønnen, men om penge i stedet for lønnen i den sidste ende. Og dog vil de, der sværger til indkomspolitikken, ganske givet benytte en såkaldt overskudsdeling som den, CD foreslår, som et argument for netop politisk bestemt løntilbageholdenhed; ja, løntilbageholdenheden vil såmænd blive dikteret i sig selv ved et politisk diktat om dette forslags gennemførelse. Det er intet sukker til virksomhedernes ansatte, hverken i eller omkring den bitre pille, dette forslag betegner.

Retsforbundet kan ikke sluge den og vil fraråde andre at tro på gavnvirkninger af dette psykofarmakologiske præparat, der højst kan sløve opmærksomheden over for de økonomiske sammenhænge i virksomhederne og samfundet og de enkeltes ansvarsbevidsthed i forhold til sig selv og deres omgivelser, vel at mærke når det er indført ad politisk vej, i modsætning til hvis det var indført ad frivillighedens vej.

Jeg har tidligere i forbindelse med ØD-diskussioner her fra denne talerstol efterlyst politisk velvilje, også fra CDs side, til at skabe større økonomisk lighed i mulighederne i samfundet. Noget sådant har vi fra retsforbundets side kontante forslag til, som jeg skal undlade at repetere her i detaljer, men kun antyde med overskrifter som lige ret til samfundsskabte værdier og værn mod monopoludbytning. Det ville virke for alvor demokratiserende, men det er jo rigtignok også noget ganske andet end det, der opnås med dette forslag. Det vil ikke gavne det fjerneste. Aktuelt Bent Hansen har tænkt ØD-tanker, som vi afviser en politisk gennemtrufning af. Jeg forstår på fru Lone Dybkjær, at dette forslag minder mere om Handelsbankens Bendt Hansens ØD-tanker. Om begge sæt tanker vil jeg sige, at det fundamentalt for-